

4) Vædringsforslag under Nr. 13 af Udvalget til samme Paragraf:

Lil. samme Paragraf sæes:

Dens Lønningsbestemmelser revideres samtidig med Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Soldvæsenet.

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

5) Lovforslagets oprindelige § 7, med de vedtagne Vædringer saalydende:

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1873, og ophæves samtidig Lov af 23de December 1864 om Soldforholdene ved Landgrændsen m. m. samt Lov af 7de April 1865, om særlige Kontrolforanstaltninger i Grændsetolddistriktet.

Dens Lønningsbestemmelser revideres samtidig med Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Soldvæsenet.

vedtoges enstemmig med 61 Stemmer.

Forslag under Nr. 14 af Udvalget til Lovforslagets Titel:

§ Titelen udgaa Ordene: „om Gennemsyn af Lov af 23de December 1864.“

vedtoges uden Afstemning.

Derpaa sættes Lovforslagets Overgang til 3die Behandling under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 63 St.

Vædringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Indgivelse inden Fredag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Forespørgsel af Folkethingmanden for Svedberg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet angaaende Valg af Kirkeforstander for Petri tydske Menighed.

Uden Afstemning gav Thinget sit Santykke til Forespørgselsens Fremme.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Indbringelse ved Folkethingmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) af Forslag til Lov indeholdende Forandring i Forordning af 26de 5de Mai

Marts 1845 angaaende Søn- og Helligdages Selligholdelse.

Winther: Der er visse Tilfælde, høort der efter min Overbevisning gjør sig en Ulighed gjældende med Hensyn til Helligdagsanordningens Anvendelse i Byerne og paa Landet. Navnlig er dette Tilfældet med Hensyn til, hvorvidt det er tilladt Afstener forud for Søn- og Helligdage at holde forskellige Aiter af Lustigheder. Jeg tror f. Ex., at det ikke mere overholdes her i Kjøbenhavn, at der ikke paa saadanne Afstener maa afholdes Baller i private Huse, men derimod er det mig bekjendt, at det paa Landet er Gjenstand for Forsølgelse fra Politiets Side, selv om det er i sluttede Selskaber eller i private Huse, at Sligt finder Sted, ligesom det ogsaa er mig bekjendt, at Mulkteringer i saa Henseende ere bleve anvendte i den senere Tid. Det forekommer mig at være ønskeligt, at der overalt gjælder een Regel for Borgerne, hvad enten de bo i Byerne eller paa Landet, og det er Grunden til, at jeg tillader mig at indbringe dette Lovforslag. Jeg skal for Øvrigt bemærke, at det, da denne Sag fremkommer saa sent, jo ikke har kunnet være min Tanke, at den skulde kunne blive gennemført i denne Session; men derimod har jeg tænkt mig, at der her i Thinget i denne Anledning kunde fremkomme Udtalelser, som maaske kunde opfordre Ministeriet til at foretage en Revision af hele denne Helligdagsanordning af 26de Marts 1845. Det vil erindres, at der, medens vi have haft Forsætningen, i det Mindste allerede to Gange er fæstet Forsædringer i denne Anordning, nemlig ved Lovene af 24de Mai 1854 og af 29de December 1862. Der er desuden visse Punkter i den, som ikke ere saa aldeles klare for Befolkningen, og det forekommer mig derfor at være ønskeligt, at denne Anordning i det Hele bliver indrettet paa en mere tidsvarende Maade. Der er noget Forunderligt i, at man, endnu efterat Statskirken er ophævet, vedbliver at forfølge Overtrædelser af denne Anordning med saa strenge Straffe, uagtet de, der kunne blive straffede, maaske ere Foll, som slet ikke høre ind under Folketirken, og som derfor ikke kunne siges at forbyrde sig i saa høi Grad, som man antog, da Statskirken herskede. I Grunden var den Gang ingen andre Religioner end selve Statskirkens tilladte her i Landet, i det Mindste vare de det kun under meget tykkende Vilkaar. Naar denne Sag, som sagt, kun kunde komme til 1ste Behandling her i Thinget, vil jeg haabe, at der vilde kunne gives en Anledning til Udtalelser i